

ΚΑΙ ΜΕΡΙΚΕΣ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Πώς να σταματάτε το αίμα

Αν κόψετε το χέρι σας και δεν έχετε άλλο μεσον προχειρότερον να σταματήσετε το αίμα, μπορεί να οδός εξυπηρέτηση θανάτου...

Επίσης μπορείτε να σταματήσετε άμεσα το αίμα αν αντί του χεριού της άρχινης περικαλυψετε το τραυμα με βαμβάκι...

Πώς διατηρούνται τα λεμόνια

Αν θέλουμε να διατηρήσουμε τα ποικιλόμορφα μας και τα λεμόνια μας φρεσκοτάτα και ευχρόνια επί δικιά και δέκα ακόμη μέρες...

Πρέπει όμως να προσέξουμε ώστε η άμμος αυτή να μην παρασιτάσει ούτε το παραμικρότερο ίχνος υγρασίας...

Πώς διατηρούνται τα αυγά

Για να διατηρήσουμε τα αυγά μας φρέσκα επί πολύ χρονικό διάστημα, το μέσον είναι απλούστατον: Τα βάζουμε μέσα σ' ένα δοχείο γεμάτο με γαλάκτωμα άβαστον...

παι θα κά. να πληρώσει το χρέος σου. Ο βασιλιάς δέχτηκε πρόθυμα, κι όταν ήρθε ο καιρός, πήρε τα παλληκάρια και τις ξη κιάσες με τα φλουριά και πήγε στο παλάτι του μάγου...

Ο γελωτοποιός πετάχτηκε τότε και είπε: - Είπε σε βάρη της θάλασσας! - Την ξέρεις; ρώτησε ο μάγος. - Ναι, την ξέρω, άποκοιθήσε ο γελωτοποιός. Ο μάγος έφερε ένα σαρό γυναικείο και τις έβαλε να περάσουνε μία μία μπροστά απ' το βασιλιά. Μοιάζανε όλες τόσο πολύ, που δεν μπορούσε κανείς να ξεχωρίσει την μία απ' την άλλη...

Τώρα ήταν όλοι έλευθεροι. Ο βασιλιάς δέ χρωστούσε πια να πληρώσει τίποτα, η βασιλοπούλα είχε την έλευθερία της, και το παλληκάρκι ξη κιάσες χρυσάφι δικές του. Έδωσε λοιπόν ο βασιλιάς την κόρη του στο παλληκάρκι γυναικα και τους έκανε διαδόχους του. Και γίνανε βασιλείς, και ζήσανε πολλά κι ευτυχισμένα χρόνια.

Μετάφρ. Σταθ.

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

(Από τα σατυρικά φύλλα έλευ του κόσμου).

- Ξέρεις ότι ή έφημερίδα μιλάει σήμερα για μένα; - Άλλθθεια! Έκαμες κανένα άνδραγάθημα; - Όχι, αλλά λέει ότι την παρασμένη Κυριακή 10.000 έπαρμαεις πήγαν σε διάφορα έξοχικά κέντρα, γιατί τους έσφιξεν ή ζέστη...

Γιατί έβαλες την κούνια του παιδιού άπάνω στο κρεβάτι; - Άν πέση, να το καταλάβουμε, κυρία... από τον κρότο!...

Η μία. - Άλλά γιατί άρραβωνίζεσθε τόσο συχνά κύριε; - Ό άλλος. - Γιατί δεν έχω ποτέ το θάρρος να παντρευτώ ά μέσας!...

Στό δικαστήριο. Ό Πρόεδρος: - Λοιπόν, ισχυρίζεσαι ότι ο κατηγορούμενος σου έπλεψε ένα μαντήλι; - Μάλιστα, κ. Πρόεδρε, και ή άπόδειξις είναι ότι έχω και άλλο όμοιο στην τσέπη μου. - Αυτό δεν έχει να κάνει. Κ' έγώ έχω ένα όμοιο μαντήλι. - Μπορεί, κύριε Πρόεδρε, γιατί... μου λείπουν δύο!...

Τακτική προινή προσευχή ενός Γασκάνου: - Θεέ μου, μη μου δίνας τίποτε σήμερα. Πές μου μόνον που είναι και έγώ πηγαίνο και τά πέρω.

Πρώτος ζωγράφος: Έχρωμάτισα ένα κορμάτι έξω με χρώμα μαρμάρου τόσο φυσικά, που μόλις τό έβριξα στό νερό πήγε εύθως στόν πάτο, σάν άληθινό!... Δεύτερος ζωγράφος: Αυτό δεν είναι τίποτε. Έγώ έβαλα ένα θερμόμετρο δίπλα στην εικόνα που έχω ζωγραφίσει με τά χλόνια κ' άμέσως κατέβηκε δέκα βαθμούς κάτω από το μηδέν!...

Τρίτος ζωγράφος: Και μαρωμένως για τέτοια πράγματα; Που να ίδητε την εικόνα του κ. Παρτάλη που έτελεισκα εδώ κ' έναν μήνα. Είναι τόσο φυσικός που, τό πιστεύετε; Κάθε τρεις μέρες του ξυρίζω τά γενύια!...

- Προχθές έδαρε τή γυναικα μου στην αυλή και μάς είδε ό δλος ό κόσμος. Από τή φασαρία έτρεξε κ' ένας χροφοπλακας και με πήγε στο πιατοίρα και πληρώσας έκατον σαράντα κέντε δραχμς και τριάντα λεπτά πρόστιμο. - Είναι ό νόμος, βλέπεις. Άλλά τά τριάντα λεπτά τί τά ήθελαν; - Ξέρω κ' έγώ. Ίσως ήταν ό φόρος των δημοσίων θεαμάτων!...

Στό Μοναστήρι διδεται έπίμοση γεθιμ επί τη άφιξει του κ. Ύπουργού. Είναι ήμέρα άσθητάς νηστείας, αλλά άπεφασίσθη να γίνουν μερικά φαγητά νηστισμού για του, άγιους πατέρας και μερικά φαγάσματα για τον κύριο Ύπουργό. Ό ήγουμενος είναι ένας από τους πιο όνομασταούς φαγάδες.

Τέλος σεβρίζεται κ' ένα όρατο φαγητό, που μοσχομύρισε κ' έκανε έλους να λιγουρευθου. Όταν τό σεβρίζαν ή λαμαργία του ήγουμένου δεν είχεν όρια. Έκαμες νόημα στόν άδελφόν που σεβρίζε να τού βάλη διπλή μερίδα, όταν ένας άλλος καλόγηρος έπλησίασε και τού ψιθύρισε στό αυτί: - Μην τρώγεις από αυτό, πάτερ. Πρώ όλίγου που μπήκα στην κουζίνα είδα που οξάν μέσα βούτυρο. - Έ, καλά, άπάντησε με θυμό ό ήγουμένος. τί ήθελες εδλογημένο μου... να πές στην κουζίνα;...

Μεταξύ συζύγων: - Λοιπόν τό φαί δεν είναι άκόμα έτοιμο; Τότε πηγαίνο να φάω στό έστιατόριο. - Περιμένε δέκα λεπτά, μαύμενε! - Κι' έν περιμένα δέκα λεπτά μήπως θα είναι έτοιμο; - Όχι, αλλά τά έρθω κ' έγώ μαζί σου.

Σκέψας ενός που έπασσε από άρροθρίτιδα και κονούσε: - Θεέ μου, πόσο θα κονάη μιά... σαρανταποδορούσα!...